

10:1-30 Let's make a deal! Who's in? (continued)

1. R' Dov Zakheim, Nehemiah, pp. 169-171

Ezra ended his role in the spectacle after leading the people through emotional highs and lows, concluding with the undeniable reality that the people were not sovereign in their own land, but rather were “slaves” to their Persian overlords. Now it was Nehemiah’s turn. He proceeded to preside over one of the least known yet most critical developments in Jewish political history since the fall of the Davidic dynasty, the destruction of the Temple, and the exile to Babylonia. He did nothing less than introduce a new constitution, the first of its kind in Jewish history, and perhaps the first of its kind anywhere.

A constitution is more than a code of law. It marks a commitment by a people to organize their governance according to agreed-upon principles... [I]t went beyond imprecations to address a commitment to uphold very specific laws and practices. Moreover, while the covenant certainly committed the people to the keeping of Torah generally, its explicit list of obligations is noteworthy for its focus on the practicalities of supporting a functioning society...

The pledge has been called “the archetype of the modern legal constitution... that is, it contains a lengthy preamble presenting the history of the nation... and its aspirations... followed by a detailed listing of basic laws, ordinances, and regulations required to give the covenant executive power. In addition to the Torah, which was defined as the accepted basic law, there was a sequence of social and economic legislation appropriate to the time and, only thereafter, a list of important persons setting their seals in the name of the people. By setting their seals, they pledged themselves to the first written constitution in history, the beginning of the modern concept of law as a mutual agreement among free men.” (Rabbi Adin Steinsaltz, *Biblical Images*, 1-2)

2. Midrash, Ruth Rabbah 4

כתוב א' אומר על החתום, וכתוב א' אומר על החתומים. על החתום - זה ב"ד שלמעלה. ועל החתומים - זה ב"ד שלמטה.

One text says “on the signed [*sing.*]” and one says “on those who signed”. “On the signed” is the Court above. “On those who signed” is the court below.

3. Malbim to Nehemiah 10:1

יתכן לאמר שהיה דרכם בכל דבר הנעשה לקיום לכתוב הדבר בשני ספרים, אחד ספר הגלוי ואחד ספר החתום, וכמ"ש בירמ' (לב:יא-יד). ובס' הגלוי היו חותמים מבפני, ובספר החתום היו חותמ' מבחוץ, כמ"ש חז"ל "גט פשוט עדין מתוכו, מקושר עדין מבחוץ".

וסדר החתימות היו הכהנים ואח"כ הלויים ואח"כ השרים, וזה היה בספר הגלוי, אבל בספר החתום שקפלו את החתומים לחוץ נתהפך ונקראו האחרון בראשונה, תחלה השרים ואח"כ הלויים ואח"כ הכהנים, וז"ש "ועל החתום, היינו ספר החתום, היה הסדר שרינו לוינו וכהנינו:

Perhaps their way was that when a matter was executed for posterity, they wrote two scrolls, one open and one sealed, like Jeremiah 32:11-14. They signed the open scroll inside, and on the sealed scroll they signed the outside, as our Sages said, “A straight document has its witnesses inside; a tied document has its witnesses on the outside.”

The order of the signatures was Kohanim, then Levites, then Nobles. This was on the open scroll, but for the sealed scroll they folded the signatures to the outside and so it was reversed, and the last was read first – first the Nobles, then the Levites, then the Kohanim. This is the meaning of “And on the sealed,” meaning the sealed scroll, the order was “our Nobles, our Levites, our Kohanim.”

4. Malbim to Nehemiah 10:2

תמצא שחתמו א"פ ע"ג אנשים והם נגד שבעים סנהדרין וי"ג ממונים שחשב הרמב"ם פ"ד מה' כה"מ חוץ מן הכהן גדול (שלא נזכר בין החתומים) סגן ושני קתיקולין וז' אמרכלים וג' גזברים:

You will find that 83 people signed, parallel to the Sanhedrin’s 70 and 13 appointees listed by Rambam (Klei haMikdash 4:16-18), aside from the kohen gadol (not listed among the signatories): Sgan, 2 *katikolin*, 7 *amarkilin* and 3 *gizbarin*.

5. Talmud Yerushalmi, Chagigah 3:8

"נכנסו ללישכת הכלים והוציאו משם תשעים וג' כלי כסף וכלי זהב." ר' שמואל בר נחמן בשם ר' יונתן: כנגד צ"ג אזכרות שכתוב בפרשת חגי זכריה ומלאכי. א"ר חונה חיבתים ואינן אלא שמונים ושלוש כנגד שמונים ושלוש חותמות שכתוב בעזרא, שהיה כל א' וא' מיחד שמו של הקב"ה וחותרם.

“They then entered the closet of the implements and produced 93 silver and gold utensils [for the daily service.]” Rabbi Shemuel bar Nachman cited Rabbi Yonatan: Parallel to the 93 *Azkarot* in Chaggai, Zechariah and Malachi. Rabbi

Chuna said: I calculated them, and they are only 83, matching the 83 signatories in Ezra, for each one declared the unity of the Name of Gd and signed.

6. Midrash, Rut Rabbah 4:5

רבי חלבו בש"ר שמואל בר נחמן שמונים וחמשה זקנים, ומהם שלשים וכמה נביאים היו, שהיו מצטערים על הפסוק הזה (ויקרא כ"ז) "אלה המצות אשר צוה ד' את משה," "אלה' אין להוסיף ואין לגרוע ואין נביא רשאי לחדש דבר עוד מעתה..."

Rabbi Chelbo cited Rabbi Shemuel bar Nachman: There were 85 elders, including thirty-something prophets, who agonized regarding Vayikra 27, "These are the commandments which G-d commanded Moshe," "These' – One may neither add nor subtract, and a prophet may not create anything new afterward..."

7. Two interesting articles

- The Council of 85? https://www.mayim.org.il/wp-content/uploads/2015/05/Purim_61.pdf, footnote 6
- From 85 to 120 <https://sites.google.com/site/mishlabim/old-mishlav/mishlav36-1> (R' Yoel Bin-Nun)

8. R' Dov Zakheim, Nehemiah, pg. 175

Apparently the societal rifts were far from healed, and not all the clans were willing to sign the pledge. Some clan leaders may even have been prevented by their followers from participating in the ceremony.

9. Metzudat David to Nechemiah 10:30

הם כולם היו מחזיקים ואוחזים על דברי אחיהם האדירים והשרים אשר באו על החתומים:

All of them held on to the words of their mighty brothers and the nobles who signed.

10:30-40 Contents of the pact of Jewish observance

10. Talmud, Yevamot 86b

מפני מה קנסו לויים במעשר? פליגי בה רבי יונתן וסביא, חד אמר שלא עלו בימי עזרא וחד אמר כדי שיסמכו כהנים עליו בימי טומאתן. בשלמא למאן דאמר שלא עלו, משום הכי קנסיהו, אלא למ"ד כדי שיסמכו עליו כהנים בימי טומאתן, משום כהנים קנסיהו ללויים? אלא כולי עלמא קנסא שלא עלו בימי עזרא, והכא בהא קמיפלגי: מר סבר קנסא לעניים ומר סבר כהנים בימי טומאתן עניים נינהו.

Why did they punish the leviyim with the tithe? Rabbi Yonatan and the elders debated; one said it was because they did not ascend in Ezra's group, and one said it was so that the kohanim could use the tithe while impure.

I understand the view that they did not ascend, and so they were punished, but within the view that it was for the kohanim to use while impure, why punish the leviyim for the sake of the kohanim? Rather: All agree that the punishment was for failing to ascend in Ezra's group, and this is the debate: One said the fine went to the needy; the other said the kohanim qualify as needy when they are impure.

11. Ralbag to Nechemiah 10:31

זכרו קצת פרטי המצות אשר נכשלו בהם כמו ההתחזקת בגוים ועשות מקח וממכר בשבת אע"פ שאין אסורו אלא מדברי סופרים לפי שהוא מביא לעבור על אסור תורה כמו הכתיבה שהיא מלאכה.

12. Malbim to Nechemiah 10:32

קבלו על עצמם איסור מקח וממכר שלא נזכר בתורה בפירושו. "ונטוש", לאפוקי ממ"ד שאם אין יובל אין שמיטה ואין יובל נוהג רק בזמן שכל יושביה עליה:

13. Ramban to Shemot 30:12

ורבותינו (מגילה כט ב) דרשו מכאן שלש תרומות, מרבוי המקראות. וכן נראה ממה שאמר הכתוב (דהי"ב כד ו) "מדוע לא דרשת על הלויים להביא מיהודה ומירושלים את משאת משה עבד ד' והקהל לישראל לאהל העדות", יראה מזה כי משאת משה מצוה לדורות להביאו לבדק הבית אף על פי שלא ימנם, וכן בקרבנות כדברי חכמים, וכן כתוב (נחמיה י לג לד)...

14. Ibn Ezra to Nechemiah 10:33

נוסף על מחצית השקל, לצורך הענינים הנזכרים:

15. Malbim to Nechemiah 10:33

נוסף על מחצית השקל למפ', ועי' (מלכים א' ז:כו) שאז נשתנה המטבע, ושלישית השקל היה כמחצית השקל הקודם, וכמ"ש ביחזקאל (מה:יב):

16. Talmud, Bava Batra 9a

אמר רב אסי לעולם אל ימנע אדם עצמו [מלתת] שלישית השקל בשנה שנא'...